

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ning som den, det ærede medlem skitserede. Hvis altså ministeren ønsker at få vareforsyningsloven gennemført uden større påhæng af uvedkommende ting indenfor en rimelig tidsfrist, tror jeg, det vil være mest fornuftigt at holde disse uvedkommende ting udenfor denne forhandling.

Til en fornuftig, saglig drøftelse om ændringer i vareforsyningsloven kan man regne med mit partis tilslutning. Vi mener ikke, at loven kan afskaffes; vi mener, at den under de givne forhold er nødvendig, men vi er villige til at drøfte saglige enkeltheder, hvis der i udvalget kan gives saglige grunde derfor.

Aksel Larsen: Det, der er mest anledning til at sige ved denne første behandling af forslag til lov om forlængelse af vareforsyningsloven, er sagt så ofte før, at jeg må have lov at henvise til mine udtalelser ved tidligere lejligheder og resumere dem ganske kort. Disse udtalelser om mit partis standpunkt går ud på, at vi er nødt til at have en vareforsyningslov, at vi ikke kan klare os uden en sådan lov, men at lovens udformning og måske navnlig dens hidtidige administration er så utilfredsstillende, at det vil falde os meget vanskeligt positivt at gå ind for den i den udformning, den har. Hvis man tør stille i udsigt, at den vil blive administreret anderledes og mere rimeligt end hidtil, så vil vi love at indtage en mere velvillig holdning, når spørgsmålet om lovforslagets videre skæbne kommer til endelig afgørelse her i tinget.

Det er jo tydeligt, at den såkaldte vareforsyningslov, som ganske vist ikke kun er en vareforsyningslov, men en lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., ikke så meget anvendes til at sikre vareforsyningen eller til at bedre Danmarks økonomi som til det modsatte. Loven giver anledning til importkontrol, og jeg vil sige til dem, der har talt så stærkt mod lovens importkontrollerende bestemmelser og for fuld liberalisering indenfor den europæiske betalingsunion, at de var jo noget mere tilbageholdende i den retning, da det var deres egne partier, der havde regeringen og skulle stille handelsminister, end de er nu. Det er måske menneskeligt, men det gør det ikke mere sympatisk, at

man sådan skifter stilling til en lov og dens formulering og dens administration, alt efter om man selv har regeringen eller er i det, man kalder opposition.

Under alle omstændigheder er det sådan, at loven kan bruges til importkontrol, og at den naturligvis bør bruges til importkontrol, at den kan bruges til eksportkontrol, og at noget sådant også kan være nødvendigt. Men det forekommer os, at den bemyndigelse, der gennem loven hidtil har været givet de skiftende regeringer, er blevet misbrugt. Den er blevet misbrugt til en overdreven og en for Danmarks økonomi skadelig liberalisering af en bestemt del af Danmarks udenrigshandel eller Danmarks import, og den er i høj grad blevet benyttet, navnlig i de senere år, til at forhindre eller begrænse Danmarks eksport til vigtige eksportmarkeder. Om dette sagde den højtærede minister i sin fremsættelsestale ganske kort, at man ikke behøver at nære bekymring for, at de i vareforsyningsloven givne bemyndigelser vil blive misbrugt, for der er i selve loven garantier for, at noget sådant ikke finder sted. Det er en meget kortfattet udtalelse, og det er ikke andet end en påstand. Der er ikke nogen som helst beviskraft i den. Der er ikke i loven nogen sådan garanti. Det er regeringen, der sammen med vareforsyningsudvalget eller det såkaldte vareforsyningsudvalg, der er valgt af folketinget, administrerer loven, og regeringen kan altså ved forhandling bag lukkede døre med repræsentanter for et udsnit af folketinget afgøre, hvor man skal liberalisere importen, og hvor man skal sætte bom for eksporten, og deri ligger aldeles ikke nogen garanti. Det har vist sig i praksis ved den måde, hvorpå man hidtil kritikløst har liberaliseret importen fra vest — nu er man dog åbenbart ved at slå bremseklodserne i — og den måde, hvorpå man efter Amerikas ordre eller ønske har bestræbt sig for såvidt muligt at forhindre dansk eksport mod øst.

Iøvrigt kan jeg sige dette konkrete om misbrug, at jeg gerne vil have at vide, hvorledes lovens garanti har virket i tilfældet med importforbudet for korn. Det er muligt, at der i loven er visse bemyndigelser for landbrugsministeren til at udstede sådant importforbud. Jeg har ganske vist svært ved at finde den lovmæssige bemyn-